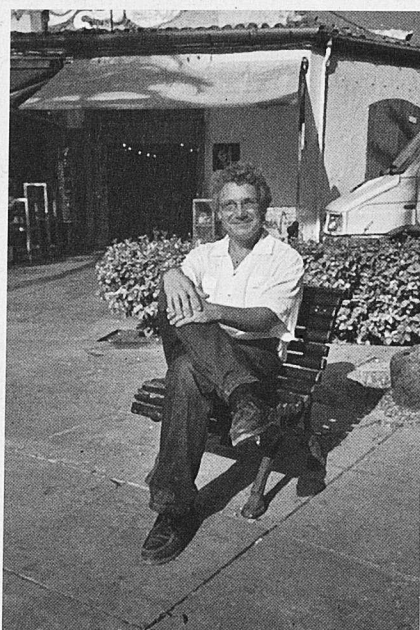
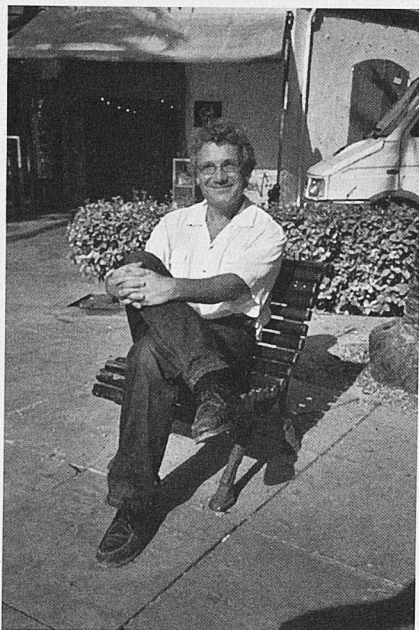

Entrevista a Xavier Benlloch, director del Festival Internacional de Cinema d'Eivissa i Formentera

Proposta universal per a una terra oberta

Xicu Lluç

Sorgit del ram de la publicitat i les creacions audiovisuals, Xavier Benlloch (Barcelona, 1960) és un dels tres responsables —juntament amb el seu germà Daniel i la britànica Elizabeth Fear— del Festival Internacional de Cinema d'Eivissa i Formentera, també conegut com Ibiza International Film Festival (IIFF), la primera edició del qual tindrà lloc, si no canvien els plans establerts pels seus artífexs, entre els dies 29 de maig i 7 de juny de 2007. Encara manca, per tant, molt de temps perquè s'iniciï aquesta arriscada iniciativa cultural, destinada sens dubte a situar les Pitiüses en el mapa mundial del cel·luloide. Objectiu difícil, però força engrescador per a les nombroses persones que integren el seu equip de treball. *Temps Moderns* l'ha entrevistat sense presses abans que engegui el certamen del Setè Art més ambiciós de l'arxipèlag balear.

—Aquest il·lusionant projecte té una clara vocació d'universalitat.

—Naturalment. Eivissa és una illa d'ambient cosmopolita, una societat plural, on s'hi concentra gent vinguda de diferents punts. Crec que no existeix un lloc millor per dur endavant la nostra idea.

—Quant a les dates, perquè la primavera?

—Volem fer-ho tot just després de Cannes. El calendari es justifica per l'època de l'any, força adequada a l'activitat econòmica i turística de les Pitiüses, amb les infraestructures en marxa. Mentre el festival francès, tal vegada el més important del món, representa un enorme mercat de vendes, de feines ja enllestides, l'eivissenc constituirà un plató, amb aspiracions de grandesa, dedicat al treball anterior a les estrenes, allò que s'anomena producció.

—Aposten molt fort per arrencar.

—Sí, potser... Sovint ens hem plantejat aquesta qüestió. Però per aconseguir els fruits previstos havíem de ser valents, no hi ha més remei. No ens interessava treure un festivalet de qualitat mediocre.

—Cóm s'articularà l'IIFF?

—L'hem dividit en diverses categories. Hi participaran tots els continents i cadascun enviarà quatre pel·lícules. Bé, realment les seccions bàsiques seran sis perquè Amèrica competirà amb dos blocs, el nord i el sud: els poderosos Estats Units i el Canadà, d'una banda, i els països de parla espanyola i portuguesa, per l'altre cantó. Europa, Àfrica, Àsia i Oceania (Austràlia i Nova Zelanda) afegiran la resta de títols. Desitjant la presència de tothom. Atorgarem un premi per zona geogràfica i, a més, donarem un guardó a la millor cinta absoluta.

—No s'acaben aquí les sorpreses.

—Presentarem un conjunt de films realitzats en llengües vernacles minoritàries, de distribució limitada dins els circuits comercials. Això no fa referència únicament a les comunitats autònomes espanyoles (català, gallec, basc) i altres indrets europeus (escocès, gal·lès), sinó que també abastarà, per exemple, patrimonis culturals tan rics com el quítxua, al Perú. Idiomes que es troben en seriós perill de mort. Podran competir entre ells i, a més, se'ls permetrà la possibilitat de cridar l'atenció.

—Així mateix, el futur certamen reconeixerà la tasca portada a terme pels cineastes illencs.

—Disposarem d'un apartat, una mostra en sentit estricte, de caràcter no competitiu amb curtsmetratges rodats a Eivissa i Formentera. I encara n'hi ha més, d'espais d'exhibició al públic. Programarem un recull de cinema d'animació digital, adreçat fo-

namentalment als nens i adolescents, als més joves, que són espectadors potencials i els qui, al cap i a la fi, arrossegueu els pares a les sales. D'aquesta manera, estimularem l'assistència al festival a través dels centres d'ensenyament, col·legis i instituts. Els alumnes faran els seus propis curts i prendran part en un petit concurs testimonial.

—Tornant a l'àrea dels premis, la de major rellevància, hem de parlar d'indústria musical i televisió, dos dels paradigmes de la modernitat.

—En efecte. El capítol dels videoclip es desenvoluparà en indrets de caire més relaxat i lúdic, com ara bars i discoteques, mentre que les sessions de pel·lícules del gènere musical tindran per escenari Sant Antoni de Portmany. Canviant de tema, la nostra selecció de proves —pilots, segons la terminologia adient— de sèries televisives es donarà a conèixer al públic mitjançant el canal local (TEF). Implicarà una mena d'assaig general per comprovar els seus nivells d'audència. D'aquesta forma, els residents pitiusos veuran durant tres o quatre mesos les novetats més destacades del sector i diran l'última paraula. Els vots populars determinaran el veredict final.

—Sembla una oferta aclaparadora. La gent haurà de triar amb cura. ¿Quantes cintes, en total, seran projectades al llarg de deu carregadíssims dies de cartellera?

—No volem que se'ns escapi de les mans. Controlarem el nombre de pel·lícules per evitar problemes de logística. Tot i això, la cosa se'n pot anar lluny, al voltant de dos-cents títols, almenys un centenar respecte dels formats en versió de 35 mil·límetres.

—I els tentacles s'escampen pertot arreu.

—Ja ho hem explicat un poc. Eivissa (base d'operacions), Sant Antoni (musicals), l'auditori de Santa Eulària del Riu (digital) i, és clar, també Formentera, esdevindran les seus oficials. Aquí les distàncies són petites, i això, la veritat, significa un considerable avantatge. Se m'oblidava assenyalar que la veterana sala Regio, al mateix Sant Antoni, acollirà a més un cicle molt interessant del país convidat a la primera edició del Festival Internacional de Cinema de les Pitiüses. Es tracta de l'Argentina, que aplegarà vuit o nou produccions ben representatives, tant clàssiques com contemporànies, de la seva brillant trajectòria.

—¿Ens avança quelcom?

—És massa aviat, encara ho estem negociant.

—Segons les seves previsions, gens exagerades si tenim en compte el tamany de la convocatòria, es necessitaran devers tres milions d'euros per cobrir el pressupost. ¿D'on sortiran?

—Sí, aquesta seria la xifra òptima. Cercam patrocinadors, institucions (Govern balear, Consell Insular, ajuntaments, l'Administració central si vol ajudar) i empreses privades. Tothom serveix per col·laborar, tant se val si són polítics o ciutadans. Hem impulsat un grup de voluntaris, que ens donen suport amb ganes, i també hem creat una fundació per canalitzar les aportacions de particulars i entitats. Organitzarem un festival a la mesura de la

nostra butxaca. Si no assolim els objectius traçats, doncs no passa res, retallarem una mica. Ja hi arribarem a les següents cites. ■